

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 14:

»Ministerens kommentar til vedlagte henvendelse fra E. Wium udbedes, jf. bilag 19.«

Svar:

Det forslag til formulering af en bestemmelse om frakendelse af retten til at være registreret som ejer eller bruger af et motorkøretøj, som Sammenslutningen af Sagesløse Trafik Ofre, v. E. Wium, i en henvendelse af 18. marts 1991 har fremsendt til Retsudvalget, rejser isoleret set en række lovtekniske problemer, men forslaget og foreningens udtalelser i øvrigt følger efter Justitsministeriets opfattelse ikke nye synspunkter til spørgsmålet om indførelse af en spæringsordning.

Efter Justitsministeriets opfattelse taler flere grunde på afgørende punkter imod gennemførelse af en spæringsordning.

En personrelateret spærring vil for det første være meget let at omgå ved proformaregistreringer f.eks. mellem ægtefæller og bekendte. Gennemføres ordningen, vil det uden tvivl indebære, at der i et ikke ubetydeligt omfang sker proformaregistreringer.

Rigspolitichefen har i den forbindelse oplyst, at Det Centrale Motorregister i dag er meget benyttet af politiet i forbindelse med efterforskning af alle former for kriminalitet. For politiets arbejde er det derfor vigtigt, at oplysningerne i Det Centrale Motorregister afspejler virkeligheden, dvs. at de registrerede ejere også er de reelle ejere/brugere.

Politiets mulighed for i praksis at sætte ind over for proformaregistreringer vil være meget begrænset.

Endvidere er der efter Justitsministeriets opfattelse principielle betænkeligheder – bl.a. af præventiv karakter – ved at indføre en ordning, som let kan omgås.

Dernæst vil en spæringsordning ikke kunne gennemføres i alle de mange tilfælde, hvor køretøjet er registreret med et selskab som ejer eller bruger. I andre tilfælde inden for erhvervsliv-

et er virkningen af en spærring, at den udelukker en person fra at stå som ejer af et køretøj, der benyttes af ansatte i vedkommendes virksomhed. En undtagelsesbestemmelse vedrørende dette forhold som foreslået af Rigsadvokaten vil i mange tilfælde kunne misbruges.

Et registreringssystem baseret på personer i stedet for køretøjer vil endelig kunne give problemer i relation til registerlovgivningen. Mange registreringer foretages i dag gennem autoforhandlere, og et personbaseret system vil dermed indirekte kunne indebære videregivelse af uvedkommende oplysninger til private.

Gennemførelse af en ordning, hvorefter en person kan frakendes retten til at være registreret som ejer eller bruger af et motorkøretøj, forudsætter som tidligere oplyst, at den form og fremgangsmåde, som i dag anvendes ved registreringer i Det Centrale Motorregister, skal ændres. Denne ændring kan tænkes foretaget på flere forskellige måder, men uanset hvilken løsning der foretrakkes, vil det forudsætte en forøgelse af politiets ressourcer i form af mere personale og mere edb.

Den omstændighed, at en spærring ikke indebærer nogen mærkbar økonomisk sanktion sammenholdt med den åbenbare mulighed for omgåelse, medfører efter Justitsministeriets opfattelse, at spæringsordningens selvstændige præventive effekt vil være endog meget ringe. Udgifterne ved gennemførelse af en sådan ordning vil derfor ikke stå i rimeligt forhold til den effekt, som ordningen må antages at få. Justitsministeriet må på denne baggrund fastholde, at en spæringsordning ikke på nuværende tidspunkt bør gennemføres hverken som en retsfølge ved enhver ubetinget frakendelse af førerretten eller som alternativ til eller supplement til en konfiskation. Om en spæringsordnings administrative og økonomiske konsekvenser henvises i øvrigt til pkt. 3 i Justitsministeriets skrivelse af 5. april 1991 til Folketingets retsudvalg.

Spørgsmål nr. 15: